

α' Ἐκεῖ μέσῃ κατοικοῦσαι, πικραμέν', ἐντροπυλῇ
 κι' ἔνα στόμα καρτεροῦσαι, ἔβγῃ πάλιν ἃ σοῦ πῆλ'·

Δίδοι το Έθνος το Έλληνικόν
 ποτὶ δὲν ἐξηκολόγησε τὰς ἐνεργείας
 παραδόσεις του καὶ μέσα στὰς ἱστο-
 ρίαις πεποιθήσεις του συνείχανε τὸ
 μεγαλὸ τραγοῦδι του πρὸς τὴν ἐλευθε-
 ρίαν καὶ ἔφαλλε πάντοτε τὸ μουσικὸ
 τὸν ἔθνον τῆς ἐθνικῆς ζωῆς. Μέσα
 στὰς πληρωμέναις πτυχὰς τῆς μεγάλης
 ψυχῆς του ἀντάλλασσε καὶ ἐφοίτε μὲ
 πείσμα ἀποκαλύπτοντας τὰς τιμωμένας
 παρανομίας του καὶ ἐγκατεστηθεὶς σὲν
 αὐτοκρινὴν τραγῳδίαν τῆς φρικτῆς
 βουλῆς ἀπέβλεπε μ' ἐμπιστοσύνην ἀ-

Εἶπε ἀλήθεια πῶς

« Ἀργίσε ἐκεῖν' ἡμέτερά κ' ἦσαν ὅλα
 σκοτεινά
 γιὰ τ' ἄσκιαζε φοβέρα καὶ τὰ πλά-
 κωνα σκληριά»

Ἄλλοι δὲ διδάσκοντες ἡλικίαις ὑπερῶς
πάντοτε ἐλάττωσαν. ὅτι τὸ παιδικὸν
καὶ τὸ νέον ἡλικίαν ἐξορίσθαι καὶ
στὸν ἀνθρώπον ἀποστρέφει ἀπὸ τῆς
τῶν αὐτῶν μερῶν παλαιότητος παρανομίας.
Δευτέρα, ἐργασθῆναι νύκτας καὶ σὺν
ἀνθρώποις ἀποστρέφει τὴν Μάγην καὶ
τὴν Ρομαιοὺς καὶ τὸν Πνέον καὶ τὸν Ὀ-
μνπο, ὅτι οὗτοι πάντες μιᾶς καὶ ὁμοῦ

πορευο, κλέφτης καὶ μιμητῆς. « Ἀγ-
 νους αἱματηροὶ, ἀγῶνες ἐκτενοῦσι καὶ δ-
 τελεῖσθαι, ἀγῶνες ἀνεξαρκητοῖς Πρω-
 τάνοις, θύοιαι τρομακτικαὶ καὶ ἐ-
 κατόμβαι· πρωτοφανεῖς στὰς σελίδας
 τῆς Ἱστορίας, στὰς ὁποίας ἀνερχόμα-
 σεν ἡ ἀνθρωπότης ἐλκυστὸς καὶ ἐπα-
 λὰς ἦσαν αἱ σκληρότεραι συνειδήσεις
 στὸν ἀπεργασμένον συναρπαστὴν τῶν
 ἡρώων ἐκείνων ἐπὶ ἐμάχῳ καὶ κρατῶ-
 ντας στὰ χαλύβδινα χεῖρα των τὰ σύμ-
 βολα ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν Πίστιν τὴν
 ἀγάπην καὶ τῆς Πατρίδος τὴν Ἑλευθε-
 ρίαν· ἐστῆσαν θριαμβευτικὰ τὴν Ἑλλά-
 δα μας ἐπάνω στὰ πάντα τὰ Ὀ-
 λυμπικὰ ἀμνηστὰ, ὅχι βέβαια ὡς προ-
 μαχόμενος τῆς μικρᾶς Ἑλευθέρως Πα-
 τρίδος, ἀλλ' ὡς ὁμηγερέων γιὰ τὴν
 ἄλλην, τὴν σκλαβομάνην Πατρίδα. Ἡ
 Νέμεσις ἀδύγητος καὶ τώρα τοὺς σταυ-
 ρατοὺς τῆς ἰδέας ἐπὶ τῶν υπεργρά-
 νων Μακεδονικῶν ὄρεων, τὰ ὁποῖα ἐ-
 θεωρήθησαν ἀδιάρτητα καὶ μὲ τὴν
 φύλῳ τῆς πατριωτικῆς ἐρημῆς ἐπέκα-
 σαν τὴν ἐχθρὴν παρτάξιν, στὴν ὁ-
 ποίαν πνιγνύοντα ἐπεβόρσαν οἱ θρασυ-
 τοὶ ὁρπαγεῖς τῆς πατριῆς καὶ μὴ πλη-
 στονομίας, οἱ ἀπαύσιοι καὶ ἀμολι-
 στογράφοι τῶν λευκῶν σελίδων τῆς
 Ἱστορίας μας.

Λαίρετα Ἀσπενήνης τῆς Ροδῆς
 καὶ σπαραγμοὶ τοῦ Πύδου καὶ Κισ-
 θου, παιδιὰ τοῦ Ταυρέτου καὶ ἥρωες
 τῆς Ἰῆς κ' ἐπ' ἅ ἀπάντη Σφρι-
 νιδ, Ἀσπενόχορα τῆς Μανεδονίας
 παλλημάρια καὶ στείς ἀλυσμόνητι τῆς
 κινεώρας Ἐποποιίας ἥρωες Νησιώ-
 ται, Μικρασιῶται καὶ Οὐδῶνες, ποῦ ἐ-
 στήσατε τὴν γαλήν, Σημάιας μὲς ὑπε-
 ρήφανη ἐπὶ τὸν Μανεδονίον ἐπάλ-
 ξων, χαίρετε ὅλοι οἱ ποῦ ἐχάρα-
 ξατε μετ' ἐπὶ παλόντι αἰμά σας τὰ σὺ-
 νορα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς Ροδῆς
 μέχρι τῆς Διῶνης καὶ ἀπὸ τῆς ἡρώ-
 τῆς Λεϊμάριας μέχρι τὸν προθύρον
 τοῦ Βυζαντίου, ὅπου παρὰ τὴν Πύλιν
 τοῦ Ῥωμανοῦ ἔπεσε μαχόμενος ὁ τε-
 λενταῖος τῶν Παλαιολόγων.

Καὶ τότε ἡμῖς, εὐχχεῖς ἀπόγονοι
ἐκείνων, οὐκ ἐξήσαν ὑπὸ τῆς θεά-
λαν καὶ τὸν παρὰ γένους τῆς τυραν-
νίας, ἀλλὰ καὶ ἐξανίστασθαι μετὰ τῷ
ἀπελευθερωτῇ ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς με-
τονομασίας, καλούμεθα δὲ πανηγυροῦ-
μεν ὑπὸ τὰς οὐρανὸς καὶ θεοῦ ἐκείνου τῆς
Γαλιθαίας μας Σημαίας πτωχῶν τοῦ
ἐξαιρέτους τῶν αἰσθητῶν καὶ ἀνοήτων
τῶν φαιδρῶν μας, αἱ ὁποῖαι μετὰ τὴν
εὐγενῆ ἀνάμνησιν τῶν ἱστορικῶν μας
δικαίων σὺν ἀπορρήτῃ στήθιν τῶν ὤ-
μων ἐνδοκίαν τρομορὸν μετὰ ἀπορ-
ρητῶν ἡρώων καὶ βασιλεῶν στήν
ἐκκλησίαν ἐποποιῶν τοῦ Σχεδὸν
τῆς Δοξαίας δημοδοῦσαν τὴν Ἑλ-
λάδα μας, τὴν Ἑλλάδα τῆς Χειμάρας
καὶ τῶν προδότην τοῦ Βυζαντίου!

Τὸ Βυζάντιον ἐγείρεται πλέον
τὴν νάρκην τῆς ιστορικῆς του δουλει-
ας, ἀπὸ τὸν βαρὺν ὕπνον τῆς τραγι-
κῆς του Εἰλωμένης.

Ὁ Ἀνέφαλος ἄετος σηκώνεται με-
γαλοπρεπῆς καὶ περὶφανὸς ἀπὸ τὴν
ἐδνικὰν ἐρείτητα, ὅχι πλὴν διὰ τὴν
σύσθη τὰς πικρὰς ἀναμνήσεις του καὶ
τὰ βαρύνοντα ἄλγη τῆς πληρωμένης
ψυχῆς του, ἄλλα διὰ τὴν ταύτην τὰς
στραβὰς τοῦ πένοντος· εἰς τὸ Πανῶν
νῆος καὶ σκορπίου τοῦ φεγγοβέλημα-
τος Ἑθνικῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ Ἑθνικὴ Ἀρχὴ οἰδεῖ τὴν κυ-
ρὴν τῆς θαλάσσης ὁδὸν καὶ ἀνα-
λάζει τὸ κῆμα τοῦ Βοσπόρου, ἐπὶ
τοῦ ὁποῦ ἐναντιοῦσθαι τῇ αἰωνιότητι
τῆς Φυλῆς. Παρὰ τὴν φιλοσοφίαν
αὐτὴν τὰ οἰδηρὰ σπλάγχνα τοῦ Ἀβέ-
ρωφ· ἀλυσάνονται καὶ εἰς τὴν ἱστο-
ρικὴν Ἀρχοῦς καὶ ἀκούονται ὅαν ἔνα-
ργουδιὰ αἰσίου ὁ μαγευτοὶ θεοῦ·
τοῖς Τουργκοῦν γενεῶν. Εἰς κἀκε-
γώνιον τοῦ παρὰ τοῦ Χρυσοῦ Κόρα-
νεύοντος Βυζαντινοῦ Παλατοῦ ἐμφά-
ζει ἀκόμη καὶ μία δοξα. Αἱ σφαῖραι
Πορφυρογεννητῶν νοσταλῶν

στατοι με μυστηριωδεις παρανομιαις
της παραδοσης της Υποκρισεως
Στρατηγου και πλανωνται αι ψυχα
των παρὰ τὰ ὄφθια καὶ ἐκτροχια
ἐθνικὰ φρουρια.

$$(2\pi\sigma\sigma_{\text{H}})$$

Εκεί πέραν στὸ Ἰπποδρόμιον ἡ-
χοῦν αἱ ἡλαργαὶ τῶν διπλῶν καὶ
κηφάρων Βυζαντινῶν στρατιῶν τοῦ
Ἰουστινιανοῦ καὶ Ἡρακλεῖος, καὶ
Νικηφόρου Φωκά καὶ Τσιμισκή, Βα-
σιλεῖον τοῦ Βουλγαροτόνου καὶ Διο-
γένηος Ρωμανοῦ. Εἰς τοὺς φωτεινοὺς
θόλους τῆς Ἀγίας Σοφίας, ὑπὸ τοῦς
δοίλους προσηνυχήθησαν τὰ χεῖλη ἀ-
βρᾶς Ἀδριανῆος καὶ ἐκρυσταλλώθη ὁ
τελευταῖος λυγρὸς τοῦ Μαυρορμύτινου
Βασιλῆα καὶ ἐπωχήθησαν οἱ ἱστορικῶν
Φρύλλοι τῆς ἑθνικῆς παραδόσεως εἰς
τοὺς θόλους τοῦ Βυζαντινοῦ Παρθε-
νῶνος ἀπελιθώθη ἡ αἰωνία διαμαρ-
τυρία τῆς ἑθνικῆς του συνειδήσεως.
Ὁ ἀλλασοπιστὴς βωμὸς, βωβὸς ἐπὶ
τόσους αἰῶνας, ἀναμένει μὲ λαχάρια
τὸ ἀρχαῖον του κήρυγμα. Καὶ τὸ Βυ-
ζάντιον, μὲ τὴν ἀδιάλλαντον Ἑλληνι-
κὴν του συνείδησιν καὶ ψυχὴν, ἀντι-
λεῖ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῶν Περσῶ-
ν τῶν μένων του.

Ὁ ἐπίμονος χρησμὸς, οἱ «Πάλι μὲ
χρόνια μὲ καιροὺς, πάλι δικὰ μα-
ς» κυκλοφορεῖ σφοδρὰ μέσα στὴν
Ἑλληνικὴ ψυχὴ ὡς προσφιλεστέρα
παράδοσις μὲ αἰώνιον θέλητρον καὶ
ὡς μεγάλη τῆς ἑλμαρμένης ὑπόσχεσις
προβάλλει ἀκίνοβόλος καὶ τηλοκῆς
ὡς ἀκαταγώνιστος Ἑθνικὴ Πεποι-
θησις.

Ναὶ! Θὰ εἶνε ἡ Ἑλλὰς τῆς Ἀῤῥων!

Ζήτω ἡ Μεγάλη Ἑλλὰς!

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος!

Ζήτω ὁ Βασιλεὺς!

Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς Στρατός!

Ζήτω ἡ Ἑλευθέρα Ἑστία!

Ἐν Σουφλίῳ

Κ. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ

Ἱατρός

ΑΘΗΝΑΙΩΝ